

SFINȚII - MLĂDIȚE DIN HRISTOS

Despre sfinți și sfințenie, în decursul timpului, s-a scris mult. Și aceasta pentru că sfinții ocupă un loc important în viața Bisericii. Ziua Tuturor Sfinților, prăznuită în fiecare an în prima duminică de după Pogorârea Sfântului Duh este o invitație la sfințenie. La început, doar mucenicilor le era acordată o zi specială de prăznuire, alte nume de sfinți fiind adăugate în calendar treptat, mai ales după stabilirea slujbelor de canonizare. Ulterior, în rândul sfinților au fost incluse personalități distinse ale Vechiului și Noului Testament: patriarhi, drepti și proroci, apostoli și ucenici, apologeti, mărturisitori, dascăli și ierarhi, pustnici, călugări, cuvioși și cuvioase, simpli creștini, care s-au distins prin fapte de caritate și dreptate socială sau prin darul facerii de minuni. Biserica îi prăznuiește liturgic pe sfinți pentru viața lor pilduitoare, pentru statornicia lor în credință, pentru caracterul lor hotărât de a sta neabătuți pe calea binelui și a dreptății, pentru bunătatea inimii lor, pentru sfințenia vieții lor, pentru că fac parte integrantă din Împărăția lui Dumnezeu. În creștinism, sfințenia reprezintă maximul la care poate ajunge omul în viață, grație Întrupării Mântuitorului Iisus Hristos. Adică sfințenia este revelarea lui Dumnezeu în făptura Sa: „Cine rămâne în Mine și Eu (rămân) în el... căci fără Mine nu puteți face nimic“ (Ioan 15, 5). Însă, fără conlucrarea continuă a omului cu harul divin, nu este posibilă sfințirea vieții. Dumnezeu cel Sfânt (Levitic 11, 44-45) este Cel Care sfințește pe oameni (Levitic 20, 7-8), în Duhul Sfânt. În rugăciunea arhierescă, Iisus Hristos îi cere lui Dumnezeu Tatăl: „Sfințește-i pe ei întru adevărul Tău; cuvântul Tău este adevărul“ (Ioan 17, 17). Iar într-o altă împrejurare, Mântuitorul Însuși își îndemna ascultătorii, spunându-le: „Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru cel Cereșc desăvârșit este!“ (Matei 5, 48). Sfinții sunt expresia întrupată a lucrării Duhului Sfânt în lume. Sfânta Scriptură îi mai numește prieteni apropiați ai lui Dumnezeu (Ioan 15, 14; Iacov 2, 23), drepti pentru ale căror rugăciuni Dumnezeu cruță lumea (Facere 18, 23-32), slava întrupată a lui Dumnezeu (Ioan 17, 22), adică Biserica Dumnezeului celui viu. Sau cum spune psalmistul: „Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunată a făcut Domnul toată voia întru ei“ (Psalmi 15, 3). Dumnezeu își revelează sfințenia Sa peste toată lumea (Psalm 144, 9). Deci, sfinții sunt oameni prin naștere, după cum oamenii sunt sfinți prin devenire. Prin Taina Sfântului Botez, noi nu facem doar un pas înainte spre o viață de sfințenie, ci ne și unim într-o mare familie, care este Biserica, din care fac parte cei aleși, indiferent de neam, vârstă sau clasă socială. Prezența Duhului Sfânt în om îl îmbogățește și-l transformă, îl transfigurează, îl umple de înțelepciune, de cunoștință, de răbdare, de dragoste, de nădejde, de credință. Îl îmbracă în haina de lumină a virtuților. Sfințenia este plinătate în Duhul Sfânt. Pentru strădaniile lor duhovnicești care au rodit dumnezeiescul har, sfinții sunt prietenii lui Dumnezeu. În Împărăția lui Dumnezeu, Sfinții ne ascultă rugăciunile, se întristează de necazurile noastre, se bucură de reușite, se roagă și mijlocesc pentru noi, când le cerem ajutorul. Iar rugăciunile și mijlocirile lor sunt ascultate și bineprimite înaintea lui Dumnezeu.

PĂRINȚI ȘI COPII

Prima duminică după data de 1 iunie a fost numită de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, Duminica Părinților și a Copiilor (Hotărârea nr. 629/2009), pentru a cultiva mai intens comuniunea de iubire și respect dintre părinți și copii. Familia creștină este binecuvântarea iubirii lui Dumnezeu pentru umanitate, un spațiu sacru al lucrării harului Preasfintei Treimi, orientat spre viață și iubire eternă. În familie, relația părinți-copii se înțelege mai ales din perspectiva relației omului cu Dumnezeu. Copiii nu se nasc doar pentru o viață terestră, ci se nasc și ca să poată deveni, prin Botez, fii ai lui Dumnezeu după har (Ioan 1, 12-13) și să dobândească viața veșnică din Împărăția Preasfintei Treimi. De aceea, creșterea copiilor trebuie realizată cu iubire părintească și responsabilitate deplină, prin rugăciune și educație pentru fapte bune. Cu ajutorul părinților și al celorlalți membri ai familiei, copilul își formează prima imagine despre lume și societate, învață credința în Dumnezeu și cultivă dragostea și respectul față de semenii. Caracterul copiilor nu se formează doar prin cuvinte și activități, ci și prin exemplul de viață al părinților. Legătura armonioasă cu părinții, intensă la vârsta copilăriei, este componenta principală a formării lor. Însă, lipsa armoniei în relațiile dintre părinți influențează negativ întreaga viață a copiilor. Autoritatea părinților nu trebuie să se întemeieze pe constrângere sau violență, ci pe iubire, dialog și sprijin. Conținutul și calitatea comunicării dintre părinți și copii constituie cheile reușitei educației creștine. Familia creștină, compusă din bărbat, femeie și copii, reprezintă spațiul intim cel mai de preț pentru cultivarea iubirii conjugale, părintești, filiale și frățești. Lipsa de iubire și de comuniune în familie duce la înstrăinare între membrii acesteia, la violență conjugală și domestică, la divorț, la alcoolism, la abandon școlar și multe altele cu efecte dramatice pentru copii. Mai ales în societatea contemporană agitată și în rapidă schimbare, care exercită o presiune puternică asupra copilului prin multiple noutăți și tentații, dialogul părinților cu fiul sau cu fiica lor, în vederea înțelegerii corecte a valorilor, este deosebit de necesar. Copilul nu este chemat să urmeze în viață un drum întâmplător, ci trebuie să-și aleagă propriul drum dintr-o mulțime de posibilități care i se oferă. În societatea confuză de astăzi, aflată în criză economică, morală și spirituală, în care familia creștină se confruntă cu grave probleme de ordin financiar și social, moral și spiritual, apărarea, promovarea și consolidarea instituției sacre a familiei pe temelia valorilor evanghelice perene trebuie să fie o misiune permanentă a Bisericii și o responsabilitate a societății în ansamblul ei. În această Duminică a Părinților și Copiilor, se recomandă părinților să acorde mai mult timp copiilor, să cultive libertatea de a face binele și de a aduce bucurie tuturor celor din jur, să-i ajute să-și păstreze mereu sănătatea sufletească și trupească.

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: Care este rostul legilor morale?

Răspuns: Creștinul trebuie să se călăuzească în viață după legile morale. Acestea îi arată datoriile prin împlinirea cărora își poate întocmi viața potrivit voii lui Dumnezeu și pentru a câștiga mântuirea sufletului.

Întrebare: Care sunt aceste datorii ale creștinului?

Răspuns: Datoriile creștinului le-a arătat lămurit Mântuitorul în răspunsul dat unuia dintre ispititorii Săi, care voia să cunoască cea mai mare poruncă din Lege, zicându-i: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este marea și întâia poruncă. Iar a doua, la fel ca și aceasta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Matei 22, 37-39). Așadar, creștinul are datorii către Dumnezeu, către sine însuși și către aproapele.

Întrebare: Care sunt datoriile către Dumnezeu?

Răspuns: Creștinul este dator să se străduiască să cunoască pe Dumnezeu și să recunoască în El pe Creatorul, Binefăcătorul, Sfințitorul și Judecătorul său și numai Lui să-I slujească cu toate puterile sale. Aceasta o cere porunca întâi a Decalogului, precum și Mântuitorul, prin cuvintele spuse cu prilejul ispitirii Lui de către diavol: „Piei, satano, căci scris este: Domnului Dumnezeului tău să te închini și Lui singur să-I slujești” (Matei 4, 10).

Întrebare: În ce fel slujește creștinul lui Dumnezeu?

Răspuns: Creștinul slujește lui Dumnezeu prin însușirea și punerea în lucrare a celor trei virtuți teologice: credința, nădejdea și dragostea, precum și prin împlinirea conștiințioasă a tuturor actelor de cult, după rânduiala sfintei noastre Biserici Ortodoxe: rugăciunea, serbarea Duminicii și a celorlalte zile de sărbătoare, cinstirea îngerilor, a sfinților, a sfințelor moaște, a sfințelor icoane, a sfințelor cruci, respectarea persoanelor, locurilor, lucrurilor și numelor sfințite de Dumnezeu, ținerea jurământului și votului, mărturisirea fără sfială și teamă a învățaturii sfintei noastre Biserici Ortodoxe, după pilda Mântuitorului, a Sfinților Apostoli și a Sfinților Mucenici.

Întrebare: Ce înțelegem prin datoriile creștinului către sine însuși?

Răspuns: Pentru a putea face față așa cum se cuvine diferitelor trebuințe ale vieții și pentru a-și îndeplini menirea sa morală, creștinul are nevoie de pregătire sufletească și trupească. Această pregătire o au în vedere tocmai datoriile către sine însuși. Prin mijlocirea lor, puterile și însușirile credinciosului, ajutate de harul sfințitor, înfloresc și rodesc binefăcător în viață.

Întrebare: De câte feluri sunt datoriile către sine însuși?

Răspuns: Datoriile către sine însuși sunt de două feluri: unele privesc întreaga ființă a credinciosului, iar altele, fiecare parte alcătuitoare a ființei sale, adică sufletul și trupul.

Întrebare: Care sunt datoriile creștinului către întreaga sa ființă?

Răspuns: Datoriile creștinului către întreaga sa ființă se cuprind în trei virtuți de seamă: cinstirea de sine, dragostea de sine și smerenia. (va urma)

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Miercuri 6 iunie	17 ⁰⁰	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Vineri 8 iunie	14 ⁰⁰	Spovedanie
	17 ⁰⁰	Sfântul Maslu cu 7 preoți
Sâmbătă 9 iunie	7 ⁰⁰	Sf. Liturghie, pomenirea morților
	14 ⁰⁰	Spovedanie
	18 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 10 iunie	7 ⁰⁰	Utrenia și Sfânta Liturghie
	11 ⁰⁰	Program de bibliotecă
	18 ⁰⁰	Vecernie

Câinele fugar

Într-un orașel, trăia un câine pe nume Spic care era foarte fericit cu viața sa, mai ales că toți oamenii îl iubeau. Dar într-un an, o foamete năprasnică a lovit orașul și câinele nu mai găsea nimic de mâncare, așa că, a luat hotărârea să fugă departe de casă. Nici în orașul în care a ajunsese, hrana nu era ușor de procurat. Rătăcind pe străzi, Spic a ajuns în cele din urmă în curtea unei case unde a găsit ceva de mâncare și în felul acesta și-a astâmpărat foamea care îl chinuia. Într-o zi, câinii care locuiau în zonă l-au văzut și cum și-au dat seama că este un intrus, l-au atacat și i-au făcut o mulțime de răni. Speriat, Spic a rupt-o la fugă până când câinii care l-au atacat au rămas nevăzuți. Când s-a oprit din fugă pentru a-și trage sufletul, Spic era foarte speriat și a realizat în acel moment cât de mult îi lipsește orașul în care s-a născut. Atunci și-a zis: „Mai bine plec din locul acesta! Chiar dacă în orașul meu se găsește greu hrana, dar măcar câinii de acolo sunt blânzi, la fel ca mine”.

Morala: Cei care țin la tine nu te vor invidia și nu vor deveni inamicii tăi pentru ceea ce ești.

Toți sunt importanți

Într-o zi, leul, regele animalelor, se ocupa să le ofere animalelor din pădure câte o funcție. Ghepardul a fost numit Comandantul Armatei pentru că este ager și aleargă cel mai repede. Înțeleptul elefant a fost numit prim-ministru. Aproape de sfârșitul zilei, toate animalele primiseră câte o funcție. La final, au rămas doar iepurele, țestoasa și măgarușul. Când au auzit așa ceva, celelalte animale au început să râdă. Zebra a spus: „Iepurele se sperie imediat, iar țestoasa se mișcă foarte încet. Măgarul este cam prostuț! Ei nu pot primi nici o funcție la Curtea Regală a leului”. Dar leul s-a îndreptat spre animalele care erau de față și spune: „Nu, prieteni! Nu îi mai necăjiți. Toate animalele sunt diferite și fiecare are calitățile sale. Iepurele poate fi mesagerul nostru pentru că aleargă repede. Țestoasa se poate ascunde și poate supraveghea granița. Vocea puternică a măgarului poate fi folosită ca alarmă. Trebuie să învățăm să ne respectăm reciproc”. Și în acest fel, toate animalele din pădure au mai învățat o nouă lecție de viață în acea zi.

